

วิธีการทดลอง

การทดลองที่ 1 ศึกษารวมรวมพันธุ์กล้วยท้องถิ่นภาคใต้ของประเทศไทย

รวบรวมและศึกษาพฤกษศาสตร์พันธุ์กล้วยท้องถิ่นภาคใต้ของประเทศไทย รวมทั้งการนำมาปลูก ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เพื่อการขยายพันธุ์และการอนุรักษ์พันธุ์ต่อไปด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. สำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับพันธุ์กล้วยท้องถิ่นภาคใต้
2. ออกสำรวจและเก็บรวบรวมตัวอย่างพันธุ์กล้วยท้องถิ่นภาคใต้

จัดเก็บพันธุ์กล้วยท้องถิ่นภาคใต้ โดยการปลูกในแปลงปลูกและเพาะเลี้ยงในห้องปฏิบัติการเทคโนโลยีชีวภาพพืชของ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาและค้นคว้าวิจัยต่อไปด้วย

การทดลองที่ 2 การเพิ่มจำนวนกล้วยแต่ละพันธุ์ในห้องปฏิบัติการด้วยเทคโนโลยีการเพาะ เลี้ยงเนื้อเยื่อพืช

กล้วยที่เก็บรวบรวมไว้ได้มีทั้งหมด 14 ชนิด แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งปลูกในเรือนต้นไม้ ของภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อีกส่วนหนึ่งนำมาทำการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อต่อดังนี้

วัสดุ

พืชทดลอง

พืชที่ใช้ในการทดลอง คือ หน่ออกกล้วย

1. สารเคมีที่ใช้ในการฟอกม่าเชื้อ
 - เอธิลแอลกอฮอล์ 70 เปอร์เซ็นต์
 - คลอรอกซ์ และสารจับไขว้ทวีน 20 (Tween 20)
2. สารเคมีที่เป็นองค์ประกอบในสูตรอาหาร MS (Murashige and Skoog, 1962) (ภาคผนวก)

3. สารควบคุมการเจริญเติบโตของพืชได้แก่ BA และน้ำมะพร้าว

อุปกรณ์

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเตรียมอาหาร

- เครื่องชั่งไฟฟ้าคนิยม 2 และ 4 ตันเนน (บีท้อ Mettler รุ่น PJ 100 และ 400 ตามลำดับ)

- เตาแม่เหล็กไฟฟ้า (Stirring hot plate) (ยี่ห้อ Heidolph รุ่น MR 300)
- เครื่องวัดความเป็นกรดด่าง (pH meter) (ยี่ห้อ Horiba รุ่น pH - METER F-13)
- เตาอบไมโครเวฟ (Microwave oven) (ยี่ห้อ Sharp รุ่น R-245)
- หม้อนึ่งอัดไอน์ (Autoclave) (ยี่ห้อ Eyela รุ่น MAC-601)

2. ตู้ปลดเชื้อ (Laminar air flow cabinet)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการข้ายางเนื้อยื่น ได้แก่ ปากคีบ มีดผ่าตัด งานเดี่ยงเชือ พาราฟิล์ม
4. เครื่องแก้วและพลาสติก ได้แก่ บีบิเกอร์ ฟลากสก์ ขวดแก้วพร้อมฝาปิด ชุดกรอง Costar μStar® แผ่นกรองขนาด 0.22 ไมครอน กระบวนการ ปีเปต หลอดแก้วที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ประมาณ 1 เซนติเมตร

5. ชั้นสำหรับวางขวดเพาะเลี้ยงติดหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์สีขาวความเข้มแสง 28 ไมโครโมลต่อตารางเมตรต่อวินาทีเป็นเวลา 16 ชั่วโมงต่อวัน ในห้องเพาะเลี้ยงเนื้อยื่นอุณหภูมิ 25 ± 2 องศาเซลเซียส

6. เครื่องปรับอุณหภูมิและความชื้น และนาฬิกาควบคุมเวลา

วิธีการ

การทดสอบที่ 2.1

1. ขุดหน่ออักลวยที่เมืองบึงบักจากพื้นดินสูงประมาณ 30-60 เซนติเมตร ล้างดินออกให้หมด (ภาพที่ 2a, b) ตัดปลายด้านบนของหน่อทิ้งและลอกกาบใบจนเหลือความสูงประมาณ 20-25 เซนติเมตร (ภาพที่ 2c) ล้างด้วยน้ำยาทำความสะอาด (Detergent) แล้วตามด้วยน้ำล้างออกให้สะอาด จากนั้nlอกกาบใบจนพ้นตาข้างแล้วใช้มีดแซะให้ได้รูปทรงลูกบาศก์ขนาด 2 ลูกบาศก์เซนติเมตร ส่วนภา子里อยู่ตรงกลางหน่อเป็นลายอดตัดให้เหลือความยาว 5-6 เซนติเมตร

2. นำชิ้นส่วนต่ายอด และตาข้าง แห้งในอุ่นแห้งกอ肖ล์ 70 เบอร์เซ็นต์ นาน 30 วินาที จากนั้นฟอกก่อนเชือสองขั้นตอนดังนี้

ชิ้นที่ 1 แห้งชิ้นส่วนลงในสารละลายคลอรอกซ์ความเข้มข้น 10 เบอร์เซ็นต์ ร่วมกับสารจับไขทวีน 2 ปริมาณ 2 หยด นาน 15 นาที ล้างด้วยน้ำกล้วนปลดเชื้อ 3 ครั้ง

ชิ้นที่ 2 แห้งชิ้นส่วนลงในสารละลายคลอรอกซ์ความเข้มข้น 5 เบอร์เซ็นต์ ร่วมกับสารจับไขทวีน 20 ปริมาณ 2 หยด นาน 10 นาที ล้างด้วยน้ำกล้วนปลดเชื้อ 3 ครั้ง (ภาพที่ 2d)

3. ตัดแต่งชิ้นส่วนเนื้อยื่นที่เสียหายจากการสัมผัสกับคลอรอกซ์ให้มีขนาดประมาณ 1.5 ลูกบาศก์เซนติเมตร (ภาพที่ 2e) จากนั้นวางเลี้ยงบนอาหารสูตร MS ที่มี BA 5 มิลลิกรัมต่อลิตรและน้ำมะพร้าว 15 % (ภาพที่ 2f)

4. ข่ายเลี้ยงทุกๆ 3 สัปดาห์ โดยตัดส่วนที่เกิดสีดำออก แล้ววางเดี้ยงบนอาหารใหม่สูตรเดิม บันทึกกักษณะการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาของชิ้นส่วนต่างๆ และระยะเวลาของชิ้นส่วนในการพัฒนาเป็นต้น

อาหารเพาะเลี้ยงทุกสูตรใช้น้ำตาลซูโครส 3 เปอร์เซ็นต์ และวุ้นترานางเงือก 0.7 เปอร์เซ็นต์ (น้ำหนักต่อปริมาตร) และปรับค่าพีเอชเป็น 5.8 ด้วยโซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.1 นอร์มอล หรือไฮโดรเจนคลอไรด์ 0.1 นอร์มอล ก่อนนำไปนึ่งฆ่าเชื้อที่ความดัน 1.05 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที

การทดลองที่ 2.2

หลังจากการเพาะเลี้ยงตายอดและตายข้างเป็นเวลา 60 วันตายอดและตายข้างจะพัฒนาเป็นต้นเด็กๆ ที่สมบูรณ์เป็นจำนวนมาก จึงได้นำใบอ่อนของต้นกล้าวที่พัฒนามาจากตายอดและตายข้าง และใบอ่อนของต้นกล้าวจากธรรมชาติมาทำการวิเคราะห์ด้วยฟลูอิโซเมทร์ เพื่อตรวจสอบสายพันธุ์ด้วยการวิเคราะห์ทางนาคีโนมโดยประยุกต์วิธีการของ Otto (1990) ดังนี้

1. ตัดแยกใบอ่อนกล้าวแต่ละสายพันธุ์มาประมาณ 20 – 30 มิลลิกรัม
2. วาง แขวนใบอ่อนของต้นกล้าวในงานเพาะเชื้อที่มีสารละลาย LB01 buffer ปริมาตร 1 มิลลิลิตร

3. เติมสาร Propidium iodide และ RNase อย่างละ 50 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร

4. ทิ้งไว้สักครู่นำงานเพาะเชื้อวางบนถาดน้ำแข็งแล้วหันเข้าส่วนใบอ่อนกล้าวให้ตะเข็บ

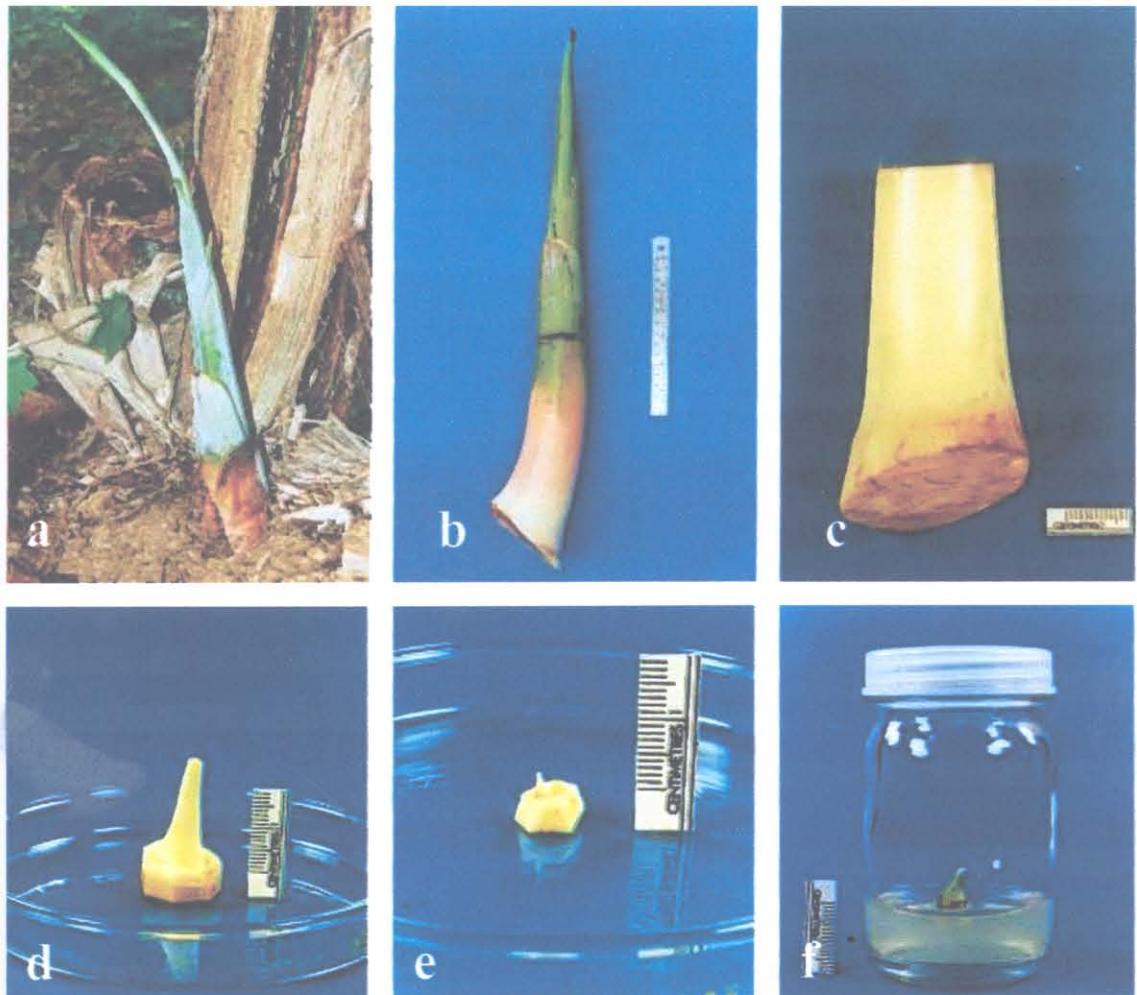
ตะเข็บ

5. ใส่ Mercaptoethanol 500 ไมโครลิตร เขย่าให้เข้ากันทิ้งไว้สักครู่

6. กรองด้วย nylon mesh ขนาด 50 ไมโครเมตร ใส่ในหลอดทดลอง เก็บไว้ในที่มีด

และเย็น

7. นำสารละลายไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องฟลูอิโซเมทร์ FACScalibur Becton Dickinson โดยใช้ Zea mays CE-777 ($2C = 5.43 \text{ pg DNA}$) เป็น Internal reference standard

ภาพที่ 2 ลักษณะหน่อ ตายอดและตาข้างของกล้วย a, b) ขนาดของหน่อที่ใช้ในการทดลองนี้ c) หน่อที่ตัดจนเหลือความยาว 20-25 เซนติเมตร ลอกกาบทั้งหมดออก และฟอกด้วยน้ำยาทำความสะอาด d) ชิ้นส่วนที่ผ่านการฟอกน้ำเชื่อสองชั้นตอน e) ชิ้นส่วนที่ผ่านการตัดแต่ง f) ชิ้นส่วนที่วางเลี้ยงบนอาหารรักษาต้นสูตรMS

การทดลองที่ 3 การเก็บรักษาสายพันธุ์เพื่อการอนุรักษ์ในห้องปฏิบัติการ

หลังจากทำการเพาะเลี้ยงตายอดและตาข้างจนได้ต้นอ่อนเล็กๆ จำนวนนากพอ นำต้นกล้วยที่ได้ไปทำการทดลองการลดการเจริญเติบโตในทดสอบทดลองในอาหารสูตรต่างๆ โดยมีวิธีการดังต่อไปนี้

1. เลือกต้นอ่อนกล้วยที่มีใบอ่อน 2 ใบ และมีความยาวประมาณ 1.5-2 เซนติเมตร (ภาพที่ 3a)
2. นำต้นอ่อนที่เลือกไว้ วางเลี้ยงลงในอาหารสูตรต่างๆ ที่ได้ทดลอง (ภาพที่ 3b)
3. นำไปเลี้ยงที่ความเข้มแสง 3,000 ลักซ์ 16 ชั่วโมงต่อวัน อุณหภูมิ 25 ± 1 องศาเซลเซียส

อาหารเพาะเลี้ยงทุกสูตรปรับค่าพีเอชเป็น 5.8 ด้วยโซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.1 นอร์มอล หรือไฮโคลเจนคลอไรด์ 0.1 นอร์มอล ก่อนนำไปปั่นง่ายเข้าที่ความดัน 1.05 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที ซึ่งอาหารแต่ละขวดมีปริมาตร 15 มิลลิลิตร โดยแบ่งเป็น 3 การทดลองซึ่งสูตรอาหารที่ใช้มีดังนี้

3.1 ลดธาตุอาหารหลัก (Macronutrients) ของสูตรอาหาร MS

1. MS + วุ้น 0.8 % + น้ำตาล 3 % (ตัวควบคุม)
2. $\frac{3}{4}$ MS + วุ้น 0.8 % + น้ำตาล 3 %
3. $\frac{1}{2}$ MS + วุ้น 0.8 % + น้ำตาล 3 %
4. $\frac{1}{4}$ MS + วุ้น 0.8 % + น้ำตาล 3 %

3.2 ทดสอบความเข้มข้นของวุ้น

1. $\frac{1}{2}$ MS + วุ้น 0.8 % + น้ำตาล 3 % (ตัวควบคุม)
2. $\frac{1}{2}$ MS + วุ้น 1.0 % + น้ำตาล 3 %
3. $\frac{1}{2}$ MS + วุ้น 1.2 % + น้ำตาล 3 %
4. $\frac{1}{2}$ MS + วุ้น 1.4 % + น้ำตาล 3 %

3.3 ทดสอบความเข้มข้นของน้ำตาลซูโครัส

1. $\frac{1}{2}$ MS + วุ้น 1.4 % + น้ำตาล 3 % (ตัวควบคุม)
2. $\frac{1}{2}$ MS + วุ้น 1.4 % + น้ำตาล 6 %
3. $\frac{1}{2}$ MS + วุ้น 1.4 % + น้ำตาล 9 %

a

b

ภาพที่ 3 ลักษณะปลายยอดกลีบ (a) ขนาดปลายยอดกลีบที่ใช้ในการทดลองนี้
(b) ชิ้นส่วนปลายยอดที่วางแผนเลี้ยงบนอาหารสูตรต่างๆ ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้